

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. december 11.
(OR. en)

13976/20

ENER 492
RECH 517
IND 266
CLIMA 348

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Dátum: 2020. december 11.

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 13714/20 +COR1

Tárgy: A Tanács következtetései: „Úton az európai hidrogénpiac felé”

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az „Úton az európai hidrogénpiac felé” című tanácsi következtetéseket, amelyeket az Európai Unió Tanácsa 2020. december 11-én írásbeli eljárás keretében jóváhagyott.

A Tanács következtetései

Úton az európai hidrogénpiac felé

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

1. EMLÉKEZTETVE a következőkre:
 - 1.1. az Európai Tanács a 2019. december 12-i ülésén jóváhagyta azt a célkitűzést, hogy az EU 2050-re klímasemlegessé váljon, és ezzel összefüggésben nyugtázta az Európai Bizottság „Európai zöld megállapodás” című közleményét, amelynek célja, hogy Európa 2050-re a világ első klímasemleges kontinensévé váljon, fellépjen a biológiai sokféleség visszaszorulásával és a környezetszennyezéssel szemben, valamint a fokozottabban körforgásos gazdaságra való átállás révén megszüntesse az erőforrások pazarló felhasználását;
 - 1.2. a Párizsi Megállapodás megerősítésével az EU és tagállamai megállapodtak abban, hogy nemzetileg meghatározott hozzájárulásokat nyújtanak be az üvegházhatású gázok kibocsátásának annak érdekében történő gyors ütemű csökkentése céljából, hogy az iparosodás előtti szintekhez viszonyított globális hőmérséklet-emelkedés jóval 2 °C alatt maradjon és további erőfeszítésekkel 1,5 °C-ra korlátozódjon;
 - 1.3. „Az energetikai átalakulást, továbbá a 2030-ra és az azt követő időszakra kitűzött energetikai és éghajlat-politikai célok megvalósítását biztosítani hivatott energiarendszerek jövője az energiaunióban” című, 2019. június 25-i következtetéseiben a Tanács hangsúlyozta, hogy fejleszteni és alkalmazni kell a dekarbonizációhoz hozzájáruló, biztonságos és fenntartható karbonszegény technológiákat; elő kell mozdítani az ágazati összekapcsoltságot és integrációt; fel kell számolni a szabályozási akadályokat; folytatni kell a – különösen a megújuló energiaforrásokból való – hidrogénelőállításban rejlő lehetőségek vizsgálatát annak érdekében, hogy a meglévő uniós gázinfrastruktúrát a lehető legjobban ki lehessen használni egy szén-dioxid-mentes energiarendszerben;

- 1.4. a tagállamok közelmúltban kialakított nemzeti hidrogénstratégiáinak, valamint a hidrogénre vonatkozó regionális kezdeményezéseknek a növekvő számára és ambíciójára, valamint annak fontosságára, hogy uniós szinten koherens és kiegészítő jellegű stratégia kerüljön végrehajtásra;
- 1.5. az Európai Bizottság „Uniós stratégia az energiarendszer integrációjának megteremtéséért” című közleményére, valamint az Európai Bizottság „Hidrogénstratégia a klímasemleges Európáért” című közleményére – e stratégiák célja egy olyan integrált energiarendszer kiépítése, amely alkalmas a klímasemlegesség elérésére, és egy olyan hidrogén-menetrendet jelölnek ki az EU számára, amely többek között a következők teljesítését tűzi ki célul: léptékváltás az elektrolizátorok terén és azok telepítése, a mindenekelőtt elektrolízissel előállított hidrogén költség-versenyképességének javítása, egy kapcsolódó beruházási menetrend kialakítása, javaslatok benyújtása a kínálat és a kereslet fellendítésére, valamint a piaci és infrastrukturális keretrendszer elemeire, mindezt az energiahordozók és a végfelhasználói ágazatok közötti erőteljesebb szinergiákban rejlő potenciált szem előtt tartó holisztikus szemléletbe ágyazva;
- 1.6. a 2018 szeptemberében indított linzi hidrogéntekológiai kezdeményezésre, amelyet az összes tagállam és az Európai Bizottság, valamint nagy számú kulcsfontosságú energetikai és ipari szereplő támogat, és amely rámutat a fenntartható hidrogéntekológiában rejlő lehetőségekre számos ágazat dekarbonizációja, az energiarendszer és az EU hosszú távú energiabiztonsága szempontjából;
- 1.7. az Európai Tisztahidrogén-szövetségre, amely a páneurópai együttműködés fokozására törekszik a nyitottság, a partnerség, az inkluzivitás, a sokféleség és az átláthatóság mentén, valamint a hidrogénértéklánc léptékének növelését célozza Európa-szerte egy olyan szilárd, ütemezett projektportfólió létrehozásával, amely a klímasemleges Európa megvalósítására összpontosít;
- 1.8. az Üzemanyagcella- és Hidrogéntekológiai Közös Vállalkozás szerepére, mint kiváló példára a köz- és magánszféra partnerségére a hidrogén-értékláncok terén, különös tekintettel a kutatásra, a technológiafejlesztésre és a demonstrációra;

- 1.9. az energiaunió helyzetéről szóló 2020. évi európai bizottsági jelentés rámutatott arra: a hosszú távon fenntartható növekedési potenciál megerősítése érdekében tenni kell a tisztaenergia-technológiák terén végzett kutatásba és innovációba áramló beruházások terén tapasztalható visszaesés ellen, középpontba helyezve azokat az uniós iparágakat és innovátorokat, amelyek ki fogják fejleszteni a szükséges tiszta technológiákat, és világszerte népszerűsíteni tudják azokat;
- 1.10. a közös európai érdeket szolgáló fontos projektek stratégiai fóruma a „hidrogéntechológiákat és -rendszereket” választotta azon stratégiai értékláncok egyikének, amelyek elengedhetetlenek az EU jövőbeli versenyképességének és fenntarthatóságának növeléséhez;
- 1.11. a nemzeti energia- és klímatervek központi szerepet töltenek be a gazdaság helyreállításában, valamint abban, hogy azoknak a jövőbeli beruházásoknak biztosítsanak elsőbbséget, amelyek szükségesek az EU 2030-ra kitűzött energia- és éghajlat-politikai céljainak, valamint az EU 2050-re kitűzött klímasemlegességi céljának az eléréséhez;
- 1.12. a „Tiszta energia az EU szigeteinek” kezdeményezésre, melynek célja az európai szigetek energetikai átalakulásának előmozdítása;

2. TUDATÁBAN a következőknek:

- 2.1. az EU a belső energiapiacával – ezen belül az energiaügyi jogszabályokkal, különösen a „Tiszta energia minden európainak” csomaggal – jó helyzetben van ahhoz, hogy versenyfeltételeket teremtsen, szélesebb körben érvényesítse az energiahatékonyságot, megújuló energiaforrásokat használjon és fokozza Európa energiabiztonságát, valamint bizonyítsa elszántságát az éghajlatváltozás elleni küzdelem iránt, tiszteletben tartva mindeközben a tagállamok választását az energiaszegénység kezelése terén, valamint az energiaszerkezetükről való szuverén döntésüket;
- 2.2. az energiaágazat jelentős szerepet fog játszani Európa gazdaságának helyreállításában a Covid19 után, a fenntartható növekedés és a klímasemlegesség felé vezető méltányos átmenetben, valamint a korszerűsítésre és az átalakulásra irányuló lehetőségek és ösztönzők kiaknázásában azáltal, hogy lehetővé teszi a magán- és állami befektetők számára, hogy a dekarbonizált energiarendszerre való átállás biztosításához szükséges technológiákra alapozva hozzák meg beruházási döntéseiket;

- 2.3. az energiamegtakarítási és energiahatékonysági intézkedések, a megújuló energiaforrások közvetlen felhasználása, valamint az – elsősorban megújuló energiaforrásokon alapuló – villamosítás olyan eredményes és költséghatékony intézkedések, amelyek a klímasemlegesség irányába való jelentős előrehaladást tesznek lehetővé valamennyi érintett ágazatban;
- 2.4. a tüzelőanyag-felhasználásnak vannak olyan területei a közlekedésben és az iparban (beleértve az alapanyagként való felhasználást is), amelyek dekarbonizálása nehezen oldható meg a hidrogénnel vagy hidrogénalapú tüzelőanyagokkal, alapanyagokkal vagy vegyi anyagokkal való helyettesítéstől eltérő módon;
- 2.5. a hidrogén elektrolízissel történő előállítása – különösen az időszakosan rendelkezésre álló megújuló forrásokból előállított villamos energia felhasználása esetén – hozzáadott értéket jelenthet az energiarendszer hatékony és stabil működése szempontjából, emellett hosszú távú energiatárolási lehetőségeket nyújt, valamint az egyéb rugalmassági lehetőségek, például a keresletoldali szabályozás és az energiatárolás mellett további rugalmasságot biztosít a piaci és rendszeregyensúly tekintetében is;
- 2.6. a jövőbeli dekarbonizációs beruházások területén erőteljesebb ösztönzőkre és egyenlő versenyfeltételek kialakítására van szükség, többek között az EU ETS, valamint az állami támogatásra vonatkozó, idevágó uniós szabályok felülvizsgálata révén;
- 2.7. az EU vezető szerepet játszik a kutatásban és fejlesztésben, a fenntartható energiatechnológiákban például az elektrolizátorok terén, az ipari innovációban és a hidrogén felhasználásában; ezek mindegyike fontos előfeltétele annak, hogy számos energiaigényes iparág és egyes közlekedési ágazatok fenntartható és költséghatékony módon szén-dioxid-mentessé válhassanak azáltal, hogy az új beruházási ciklusokban áttérnek a – lehetőleg megújuló forrásokból származó – hidrogénre, alapanyagként, tüzelőanyagként, illetve – amennyiben kivitelezhető – szintetikus gázok vagy folyadékok alapjaként való felhasználása céljából;
- 2.8. a hidrogént – valamint amikor a hidrogén közvetlen felhasználása nem lehetséges, a hidrogénszármazékokat – széles körben lehet alkalmazni, de mivel a hidrogén jelenleg magas költségekkel jár és korlátozottan áll rendelkezésre, azokat a területeket kell előnyben részesíteni, amelyek már majdnem elérték a kereskedelmi életképességet, amelyeken a hidrogénnek és származékainak a használata energiahatékony és hozzájárul a kibocsátáscsökkentéshez, továbbá amelyeken elkerülhetők a technológiai bezáródáshoz (lock-in) vezető jelentősebb hatások, vagy amelyek más módon nem dekarbonizálhatók;

- 2.9. a helyi hidrogénklaszterek – például az ún. „hidrogénvölgyek” – hatékony kiindulópontot jelentenek a biztonságos és fenntartható karbonszegény hidrogéntechológiák és nagyléptékű alkalmazások bevezetéséhez, ugyanakkor megfelelő ökoszisztémákat jelentenek az uniós értékláncokban rejlő potenciál felszabadításához;
- 2.10. az összekapcsolt földgázszállítási és -tárolási infrastruktúra az EU-ban számos jövőbeli lehetőséget rejt magában – amennyiben releváns – a hidrogén szállítására;
- 2.11. a hidrogénszállításnak több olyan különböző módja létezik, illetve az előállításra és a fogyasztásra vonatkozóan több olyan klaszteres megközelítés alakult ki, amelyek hatékonynak bizonyulhatnak, és megbízható tárolási és ellátási lehetőségeket biztosíthatnak, ideértve a cseppfolyósított hidrogént és a más energiahordozókba ágyazott hidrogént is;
- 2.12. rendelkezésre állnak különböző olyan, a hidrogén előállítására szolgáló biztonságos és fenntartható karbonszegény technológiák, amelyek elősegítik a gyors dekarbonizációt;
- 2.13. kiemelten kell kezelni a megújuló forrásokból származó hidrogént tekintettel annak a dekarbonizációs célkitűzés megvalósításában játszott kulcsfontosságú szerepére; azt a megújulóenergia iránti igénytöbbletet, amely a megújuló forrásokból származó hidrogén alkalmazása megkezdésével jár együtt, figyelembe kell majd venni a megújuló forrásból származó energiára vonatkozó további kapacitások tervezése és bevezetése során;
- 2.14. az Unióban és a világszerte meglévő hidrogéntermelési kapacitás gyors ütemű kibővítésének támogatása hozzáadott értéket jelent a tekintetben, hogy elérjük a versenyképes és likvid piac létrehozásához szükséges méretgazdaságosságot és bevonzzuk a szükséges beruházásokat;
- 2.15. az EU-ban és a nem uniós országokban meglévő jelentős megújulóenergia-potenciál kiaknázásának lehetőségeit fel kell tárni, hogy ezáltal egyrészt bővüljön és diverzifikáltabbá váljon az európai energiaellátási bázis, másrészt új piacok jöjjenek létre a technológiaexport számára, és támogatást tudjunk nyújtani a harmadik országok számára az energetikai átalakuláshoz;
- 2.16. a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CLT), valamint a szén-dioxid-leválasztás, -hasznosítás és -tárolás szerepet játszhat az ilyen technológiát választó tagállamok dekarbonizációjában, különös tekintettel az ipari folyamatokból eredő elkerülhetetlen kibocsátásokra és a megújulóhidrogén-előállításnak a hidrogénpiac felfuttatása érdekében történő ideiglenes kiegészítésére;

3. FELHASZNÁLVA

- 3.1. a nemzeti energia- és klímaterveket és célzott nemzeti hidrogénstratégiákat a következőkre: azonosítani a gyorsabb ütemezés lehetőségeit, megosztani a legjobb gyakorlatokat, megtalálni a közös útvonalakat, előmozdítani a regionális együttműködést, a tagállamok különböző kiindulási pontjára és potenciáljára figyelemmel összehangolni az uniós szintű intézkedéseket a tagállami intézkedésekkel;
- 3.2. az Európai Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveket a zöld átállás támogatására az Unió 2030-ra vonatkozó, legfrissebb éghajlat-politikai céljai megvalósításának elősegítése és a 2050-re kitűzött uniós klímasemlegességi cél teljesítése érdekében azáltal, hogy előmozdítjuk a vezető hidrogénpiacok Európában történő létrehozására irányuló beruházásokat, és támogatjuk a tagállamokat a hidrogén iránti kereslet és kínálat növelésében, a karbonintenzív energiahordozók felváltását célozva;
- 3.3. a „Tiszta energia minden európainak” csomag rendelkezéseit, amelyek előmozdítják a megújuló forrásokból származó hidrogén jobb nyomonkövethetőségét szolgáló származási garanciák kidolgozását és a nem biológiai eredetű megújuló tüzelőanyagok közlekedésben való alkalmazását, és amelyek célja az addicionalitás, továbbá a rugalmassági és rendszerszolgáltatások méltányos díjazása, ahogyan azt egy jól integrált hidrogénágazat biztosítani tudja;
- 3.4. az EU belső energiapiacát a következőkre: fokozni a hidrogéntermelést a méretgazdaságosság közös elérése érdekében, különböző üzleti modelleket lehetővé téve, bővíteni az energia- és alapanyagellátás elérhetőségét, fejleszteni a szállítási módokat és a tárolási infrastruktúrát, valamint a fogyasztók számára lehetőséget kínálni arra, hogy adott esetben kihasználják ezt a tüzelőanyag-váltást;

- 3.5. egyrészt az Európai Bizottság „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i közleményét, amely olyan kezdeményezéseket tartalmaz, amelyek a nyitott gazdaság megőrzése mellett hozzájárulnak a kettős átmenethez és a stratégiai autonómia eléréséhez, és amely olyan intézkedéseket irányoz elő, amelyek kiemelten kezelik és felgyorsítják a munkahelyeket teremtő, az innovatív tevékenységet ösztönző és a versenyképességet fokozó kezdeményezéseket, másrészt az újonnan elindított ipari fórumot, amelynek keretében a felek elemezni fogják az ipari ökoszisztémákat és értékláncokat, és közösen dolgoznak a meglévő kezdeményezések felülvizsgálatán, fejlesztésén, felgyorsításán és koordinálásán;
- 3.6. az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszert, elmozdulva a kibocsátáscsökkentés átfogó ösztönzése felé, az externáliákat pénzben kifejezve, a kibocsátásáthelyezés elkerülése és az európai iparágak versenyképességének biztosítása mellett;
- 3.7. az EU által megállapított versenyszabályokat arra, hogy szükség esetén hatékony tárolási és szállítási módokat és infrastrukturális alternatívákat lehessen kialakítani;
- 3.8. az EU belső energiapiacának jogi keretét és elveit a következőkre: a hidrogénágazat szabályozásával kapcsolatos testreszabott megközelítés kidolgozásának alapjaként biztosítani a versenyt, a megfizethető árakat és az ellátás biztonságát, és előmozdítani egy likvid, versenyre nyitott uniós hidrogénpiac létrejöttét;
- 3.9. a meglévő összekapcsolt európai földgázhálózatok és -tárolási infrastruktúra rendeltetésének átállításában rejlő lehetőségeket arra, hogy meg lehessen teremteni egy transzeurópai hidrogén-infrastruktúra potenciális alapját, amelyet fenntartható, költséghatékony és összehangolt módon kell fejleszteni a főbb termelési és adott esetben fogyasztási központok tekintetében, elismerve, hogy a hidrogénklaszterek azonnali rövid és középtávú lehetőséget jelentenek a hidrogénmegoldások bevezetésére;

- 3.10. a nemzetközi értékláncokat, a megbízható kereskedelmi partnerekre és útvonalakra, valamint az Európán kívül rendelkezésre álló nemzetközi együttműködésre és partnerségekre építve mint a költségek tekintetében versenyképes megújuló hidrogén vonatkozásában meglévő potenciálra, valamint hozzájárulva a megújulóenergia-technológiák fejlődéséhez az érintett országokban, mindeközben egyenlő gazdasági és környezetvédelmi versenyfeltételeket biztosítva az európai hidrogéntermelés számára;
- 3.11. azokat az együttműködési eszközöket, amelyek lehetővé tesznek nagyléptékű, határokon átnyúló közös beruházási projekteket, így például egy a hidrogénnel kapcsolatos, közös európai érdeket szolgáló fontos projektet, vagy felhasználva az (EU) 2018/2001 megújulóenergia-irányelv szerinti közös ajánlatokat a hidrogén megújuló energiaforrásokból történő előállítására céljára, továbbá felhasználva azt a támogatást, amelyet az Európai Bizottság nyújt e folyamathoz azzal, hogy összehangolja az erőfeszítéseket, iránymutatást nyújt és figyelembe veszi, hogy nehéz a nemzetközi versenyképesség megőrzése mellett létrehozni egy hidrogénpiacot;
- 3.12. a nemzetközi magán- és állami érdekelt felekkel való partnerség új formáit arra, hogy fenntartható beruházási projektek érdemi sorozatát lehessen kialakítani a hidrogén-értéklánc mentén, például az „Innovációs küldetés” és a tiszta energiáról szóló miniszteri találkozók keretében, valamint adott esetben a nemzetközi intézményekben – például a Nemzetközi Energiaügynökségben (IEA) vagy a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökségben (IRENA) – folytatott együttműködés révén;

4. MEGÁLLAPÍTJA, HOGY A KÖVETKEZŐKRE VAN SZÜKSÉG:

- 4.1. az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak intenzívebbé kell tenniük az ágazati integrációra irányuló munkát, beleértve az energiahatékonyság javítását, a közvetlen villamosítást, valamint a – különösen a megújuló energiaforrásokból származó – hidrogénnek a dekarbonizációban, a helyreállításban és a versenyképesség javításában betöltött szerepét és az ezekhez való hozzájárulását;
- 4.2. uniós szinten gyors ütemben, fenntartható és költséghatékony módon bővíteni kell a hidrogén piacát, különösen azokra az ágazatokra összpontosítva, amelyek más úton nehezen dekarbonizálhatóak, és tanulási görbéket kell alkalmazni a költséghatékonyság fokozatos javítása érdekében;

- 4.3. tevékenyen fel kell fejleszteni a villamos energia – különösen a leginkább költséghatékony megújuló források – felhasználásával előállított megújuló hidrogénnel kapcsolatos uniós potenciált;
- 4.4. ösztönözni kell a magánberuházásokat többek között egyrészt a meglévő uniós pénzügyi intézmények, alapok és eszközök, például az Európai Beruházási Bank, a Fenntartható Európa beruházási terv, az Innovációs Alap, az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz révén, másrészt pedig olyan innovatív eszközök kidolgozásával, mint például a különbözeti ügyletek (CCfD), hozzájárulva az EU által 2050-re kitűzött klímasemlegességi cél eléréséhez;
- 4.5. a hidrogén, valamint származékai tekintetében a végfelhasználói ágazatokban a klímasemlegességre vonatkozó távolba tekintő és ambiciózus menetrendet és stratégiát kell kidolgozni, amely tiszteletben tartja az ágazati és a regionális megközelítéseket, valamint a rugalmas szakpolitikai megoldásokat tesz szükségessé, és amely hozzájárul az EU által 2050-re kitűzött klímasemlegességi cél eléréséhez;
- 4.6. fel kell mérni az infrastruktúrával kapcsolatos lehetőségeket, figyelembe véve a belföldi és szükség esetén importált hidrogénnel, valamint származékaival történő hatékony és megfizethető ellátásra vonatkozó különböző kiépítési megoldásokat, továbbá a versenyszabályozási keret és az általános szabályozási keret kialakítására gyakorolt hatást;
- 4.7. integrált hálózattervezési megközelítést kell létrehozni valamennyi energiahordozót illetően, amelynek ki kell terjednie a termelésre, a szállításra, a tárolásra és a felhasználásra, és annak lehetőleg támaszkodnia kell a hidrogénszállítás céljára átállított uniós infrastruktúrára, egyúttal biztosítva a szubszidiaritás elvének érvényesülését;
- 4.8. fel kell mérni, hogy milyen sajátos megoldások kínálóznak a fenntartható hidrogénpiac és a kapcsolódó infrastruktúra kiépítésére a jelenleg még kevésbé összekapcsolt, a peremterületeken fekvő vagy elszigetelt régiókban, például a szigeteken;
- 4.9. a rendszerintegráció céljából aktívan ki kell használni a hazai megújulóhidrogén-termelés pozitív externáliáit a hatékonysági és a rugalmassági potenciál növelése révén, ugyanakkor el kell kerülni a hálózati torlódást, lehetővé téve ezzel a megújulóenergia-termelés magasabb arányának elérését;

- 4.10. meg kell vizsgálni az átlátható, versengő és likvid hidrogénpiacra irányuló piactervezési keretre vonatkozó követelményeket, biztosítva a belső földgáz- és villamosenergia-piac integritását és a méltányos hálózati díjakat, ugyanakkor lehetővé téve a rugalmasságot az üzleti modelleket illetően;
- 4.11. megfelelően figyelembe kell venni a szén-dioxid-árazás támogató szerepét, biztosítva azonban az egyenlő versenyfeltételeket és a nemzetközi versenyképességet;
- 4.12. a hálózati díjak, az adók és az illetékek tekintetében egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani az ágazatok és az energiahordozók között;
- 4.13. elő kell mozdítani az olyan európai, nemzeti és regionális szintű kutatási és innovációs projekteket, amelyek célja egyrészt a hidrogénben rejlő potenciál kiaknázása a hatékonyság növelése érdekében, másrészt pedig az európai, a nemzeti és a regionális programok közötti szinergiák előmozdítása, hozzájárulva az EU által 2050-re kitűzött klímasemlegességi cél eléréséhez;
- 4.14. a technológiai bezáródáshoz vezető („lock-in”) hatások és a meg nem térülő beruházások elkerülése érdekében az energia- és ipari ágazatokban figyelembe kell venni a beruházási ciklusokat;
- 4.15. a fogyasztók számára – egy uniós norma kialakítása céljából – biztosítani kell a választás lehetőségét, és ennek érdekében tájékoztatást kell adni a gázok eredetéről, a szénlábnyomukról és más üvegházhatású-gázokkal kapcsolatos lábnyomukról a teljes életciklus vonatkozásában – ideértve a szállításukat is –, valamint az előállítás módjáról és a teljes energiamixről, és a teljes értékláncon belül biztosítani kell a nyomon követhetőséget, továbbá építeni kell a már végrehajtott szabványosítási erőfeszítésekre;
- 4.16. ki kell használni a hazai hidrogéntermelésben rejlő potenciált és intenzívebbé kell tenni a hidrogénnel kapcsolatos nemzetközi együttműködést különösen a megújuló hidrogén előállítására és a behozatalának lehetővé tételére irányuló erőfeszítések megerősítése érdekében – különösen abban az esetben, ha a partnerek nagy potenciállal rendelkeznek a megújuló energia terén –, a teljes értékláncot érintve ezzel és célul tűzve ki egy globális, versengő, likvid és fenntartható hidrogénpiac létrehozását és az importfüggőség csökkentését;

5. FELSZÓLÍTJA AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:
- 5.1. erősítse meg Európa vezető szerepét az innováció és az ipari versenyképesség terén, a következők révén: az Európai Kutatási Térségben (EKT) rejlő potenciál teljes mértékű kihasználása; a partnerségek megerősítése és a szükséges technológiák kidolgozására és bevezetésére irányuló kutatáshoz szükséges megfelelő eszközök biztosítása; valamint a beruházások elősegítése többek között a felülvizsgált állami támogatási szabályok útján;
- 5.2. részletesebben dolgozza ki az uniós hidrogénstratégiát és indítsa el annak működését, felvázolva a menetrend célkitűzéseinek – közös programok segítségével és költséghatékony módon történő – teljesítéséhez vezető utat, tiszteletben tartva ugyanakkor az energiahatékonyság elsődlegességének elvét, valamint az energiaforrások közvetlen felhasználásának és az – elsősorban megújuló energiaforrásokon alapuló – villamosításnak biztosított prioritást;
- 5.3. támogassa és segítse elő a tagállamok között a stratégiai értékláncokkal kapcsolatban folytatott együttműködést – különösen a hidrogénnel kapcsolatos, közös európai érdeket szolgáló egy vagy több fontos projekt kialakítását –, valamint hogy rendszeresen tájékoztassa a Tanácsot a hidrogénnel kapcsolatos, közös európai érdeket szolgáló fontos projektek terén és az Európai Tisztahidrogén-szövetséggel kapcsolatban elért eredményekről, továbbá nyújtson iránymutatást az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályok értelmezésével kapcsolatban, különös tekintettel a (2014/C 188/2) közlemény 23. cikkére;
- 5.4. dolgozza ki a belföldi termelésből származó és az importált, gáz-halmazállapotú energiahordozók – köztük a hidrogén és származékai – olyan átfogó osztályozási és tanúsítási keretét, amely tartalmaz információkat a fenntarthatóságról, a szénlábnyomukról és más üvegházhatású-gázokkal kapcsolatos lábnyomukról a teljes életciklus vonatkozásában – ideértve a szállításukat is –, valamint az előállítás módjáról és a teljes energiamixről, valamint hogy biztosítsa a nyomon követhetőséget;
- 5.5. dolgozzon ki megbízható és megvalósítható uniós módszertant arra vonatkozóan, amikor villamos energiát használnak a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, a közlekedésben alkalmazott üzemanyag előállításához, mégpedig a megújulóenergia-irányelvben ((EU) 2018/2001) előírt megvalósítási kritériumok alapján, az addicionalitással kapcsolatos kritériumokat is beleértve;

- 5.6. vázolja fel megközelítéseket arra, hogy hogyan lehet elkerülni a meg nem térülő beruházásokkal kapcsolatos költségeket és biztosítani azt, hogy az átállást ne akadályozzák technológiai bezáródáshoz vezető hatások;
- 5.7. vegye figyelembe az ellátásbiztonságnak az EU termelési potenciáljának kiaknázása, az importlehetőségek további diverzifikálása és az importfüggőség általános csökkentése révén történő javítására kínálgó lehetőséget, nem feledve ugyanakkor a meglévő energiaügyi partnerségek megbízhatóságát;
- 5.8. mozdítsa elő hidrogénklaszterek létrehozását az EU egész területén, különösen a nehezen dekarbonizálható végfelhasználói ágazatokban, támogatva a tagállamokat abban, hogy hosszú távon összekapcsolják ezeket a klasztereket, szükség esetén a földgázrendszerek hidrogénalapú rendszerekké való fokozatos átalakításában rejlő potenciál növelésével;
- 5.9. javítsa a tízéves hálózatfejlesztési terv keretrendszerét azáltal, hogy azt a gáz-halmazállapotú hidrogénre is kiterjeszti, valamint hatékony integrációs interfészeket hoz létre a hidrogénre, a metánalapú gázra és a villamos energiára vonatkozó hálózattervezés között;
- 5.10. használja ki a transzeurópai energiahálózatra (TEN-E) vonatkozó rendelet hamarosan sorra kerülő felülvizsgálatát tartalmának az európai zöld megállapodáshoz való hozzáigazítására, olyan módon, hogy az hozzájáruljon a 2050-re kitűzött klímasemlegességi cél eléréséhez és így – amennyiben azt megbízható és fenntartható kereslet indokolja – támogassa egy külön hidrogénhálózat kifejlesztését, lehetőleg meglévő földgáz-infrastruktúrák rendeltetésének átállítása¹ révén, ahol ez a költséghatékony megoldás;
- 5.11. módosítsa az energiastatisztikáról szóló rendeletet oly módon, hogy a hidrogén egyedi termékként bekerüljön az energiastatisztikákba;
- 5.12. foglalkozzon a szén-dioxid-árazás támogató szerepével és vizsgálja meg, hogy az hogyan tudna jobban hozzájárulni a hidrogénpiac fejlesztéséhez;
- 5.13. vizsgálja meg, hogy az adókkal és illetékekkel kapcsolatos ösztönzők hogyan segíthetik elő a rendszeroptimalizálást és hogyan előzhető meg velük a beruházások helytelen elosztása;

¹ Ez a szövegrész meglévő földgáz-infrastruktúrák rendeltetésének átállítására utal. Ez nem zárja ki a fejlesztés vagy tervezés alatt álló gázinfrastruktúrák rendeltetésének esetleges átállítását, beleértve azokat a projekteket is, amelyek közös érdekű projektnek minősülnek, és kellő figyelmet kell fordítani azokra a tagállamokra, amelyek nem kapcsolódnak a transzeurópai gázhálózathoz.

- 5.14. a kialakulóban lévő hidrogénpiacok szabályozására vonatkozó, a célnak megfelelő megközelítés kidolgozása során támaszkodjon a belső energiapiac legfontosabb alapelveire a versenyképesség és a megfelelően kiegyensúlyozott beruházási jelzések biztosítása érdekében;
- 5.15. kellően vegye figyelembe az energiarendszer különböző részei közötti kölcsönhatásokat, a lehető legjobban kihasználva a hidrogén és a villamosenergia-ágazat közötti, egymást kölcsönösen segítő hatásokat, valamint támogatva a hálózat hatékonyságát és stabilitását;
- 5.16. a tagállamokkal együtt tegye intenzívebbé a nemzetközi együttműködést és fejlessze az európai technológiák és nyersanyagok piacait, többek között az értékláncokra, a kereskedelmi útvonalakra és a közös globális standardokra – ideértve a környezetvédelmi standardokat és tanúsítást –, valamint a tagállamok között harmadik országokon történő átszállítás segítségével bonyolított kereskedelemre is tekintettel;
- 5.17. biztosítsa – többek között normák és műszaki szabványok segítségével – a földgáz szállítására és tárolására szolgáló rendszerek, illetve a hidrogén szállítására és tárolására szolgáló rendszerek közötti interoperabilitást, a határokon átnyúló jelentőséggel bíró és a harmadik országokkal összekapcsolt rendszerekre is kiterjedően;
- 5.18. vegye figyelembe e tanácsi következtetéseket az energetikával és a környezetvédelemmel kapcsolatos állami támogatásokról szóló iránymutatások felülvizsgálata során, biztosítva az EU 2050-re kitűzött klímasemlegességéhez való hozzájárulást, mégpedig olyan módon, hogy elkerülhető legyen a verseny indokolatlan torzulása és mérséklődjön a tagállamok közötti versengés kockázata az állami támogatások terén.
-